

PRZESWARZYĆ (1) *vb pf*

e prawdopodobnie jasne (tak w prze-); a jasne.

fut 3 sg przeswarzy. ◇ [praet 2 sg m przeswarzyłeś.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde także XVII w.

Pokonać, zwyciężyć w sporze; superare iurgando Cn [kogo]: A iefliże koleryk/ tedy fie wneth [pijany] wádzi/ Ná fwe włafne mnimánie iuż káżdą rzecz fádzi. Iuż go nikt nie prześwárzy/ bo on vpor iego/ Czyni go bełpyecznego RejWiz 117v; [Zás Lewiemu rzekł/ thummim twoie y vrym twoie mężowi miłofiernemu twemu/ ktoregoś kułil [!] w Másfie/ prześwárzyłeś go v wody fwaru [contendere fecisti eum iuxta aquas contentionis]. BudBib Deut 33/8 (Linde)].

Formacje współrdzenne cf SWARZYĆ.

AN